

נה:

עין משפט
נר מצוה

החליל פרק חמישי סוכה

מסורת הש"ס

(א) [ומספיק פ"ד הי"ט].
(ב) [ז"ל אלוהי] (ג) [ומ"ק]
(ד) [פסחים כ"א].

הורה אור השלם

ו. וכן יבא הלוי מאחור
שערך מקל ישראל
אשר הוא נר שם וזאת
בכל אות נפשו אל
הקוסם אשר יבדוק יי.
דברים יח ו

מוסף רש"י

כנגד שבעים אומות.
שמתעטטין וטולעים סתם
כלים היו להם, וימים
ההקדש היו מנינים עליהם
מן היסודים ונבדלו כס
יח. כנגד אומות יחידה.
כנגד ישראל וטעם כ"א.

רבנו חננאל (השער)

כ"ב. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שוין באימורי
רגלים ובחילוק כ"י. ש"ם
דלית למשטר הקבוע
בהורא שבוע, לא באימורי
הרגלים ולא בלחם הפנים,
אלא באחת מן המשמרות
סולן, ובעצרת נמי, שתי
הלחם לכ"ד משמרות היו
מחלוקות, ואמר, לראש
הפסחה הא לך מצה
דווא מן לחם הפנים,
והא לך חמץ דווא משתי
הלחם, פ"י אימורי הרגלים,
האמור בקרבנות הרגלים,
כגון חטאת צבור וביצא
כו דתנן ביה דנאכלין
לכ"ד כהונה לפנין מן
הקלעין, וכן כל חובות
בבאות מחמת הרגל ברנל.
אבל עולות, דבריה נעוה,
והיינו דאמר רב חסא
מאי אימורי, מה שאמור
ברגלים, ותלמודא מבייבא
הלוי מאחור ונר ושות
בשם ה' ונר, בשעה שכולן
נכנסים בשער אחד, ושנות
ותלמודא דלחם הפנים.

מתני' י"ט הראשון של חג כ"ו. וכל המשמרות עולות לרגל
ושש עשרה מהם מקריבין שש עשרה נחמות הללו:
נשפירו כ"ו. דכל המשמרות זוכות בחובות הבאות מחמת הרגל
כרגל ואין משמר של אותה נשפיר. כנגד כל אחד מהם
בגמרא: יוס הראשון, שהיו שמונה
משמרות ל"ד ככשים ששה משמרות
מן השמונה היו מקריבין שני ככשים
כל אחת מהן הרי שנים עשר
ככשים: והשאר, שנים הנותרות
מקריבות אחד אחד: כשני. שנתמעט
אחד מן הפרים ונשפירו תשעה
משמרות ל"ד ככשים: חמשה מהם
מקריבים שנים שנים. הרי עשרה:
והשאר, ארבעה הנותרות מקריבות
כל אחת ככש אחד: כשלישי.
שנתמעט עוד אחד מן הפרים ונשפירו
עשרה משמרות ל"ד ככשים: ארבעה
מקריבין שנים שנים. דהו וכו'
שמונה: והשאר אחד אחד. ששה
ככשים לששה משמרות: כשני
כולן שוין. כל המשמרות המקריבות
ככשים שוות שכל אחת מקרבת אחד
שהי אינם אלא שבעה פרים ואילים
שנים ושעיר אחד לעשרה משמרות
נשפירו י"ד ככשים ל"ד משמרות:
בשמיני חוזרים לפי ככרגלים.
פר אחד ואיל אחד ושבעה ככשים
הקריבים בשמיני אין קריבים כסדר
קרבנות התם שקרבו לפי סדר
משמרות כדנעין לפרוש במספיק
אלא כל המשמרות באות ומפסות
עליהן כמו משפסין בשאר רגלים
שלין קרבנותיהן מרובין להקריב לפי
הסדר ולהשוות כן כל המשמרות אף
בשמיני כולן מפסיקין והזוכה בפנים
מקריבו ובסדר יומא. (דף כ"ג.) מפרש
הילך מפסין: אמרו מי שהיה מקריב
היום פרים לא היה מקריב לאחר.
פרים שאין המשמרות ששקריבו
ככשים אחרים מניחם אותם אלא
חוזרין חלילה ונמלאו כולן שוות
ומשלשות כפרים חוץ משמים ששוות
ואין משלשות. כי"ד ניום הראשון היו
י"ג פרים והקריבו י"ג משמרות כדך

שקדרוס כדנר הימים (א מד) יהיוצב ראשון ואחריו ידעיה חרים כ"ו כולן כמות שהן שקדרוס נשפירו עשתי עשרה אחרות
לחלים ולככשים למחרת היו שנים עשר פרים ומקריבין אותן הק"י א"א משמרות וחזר יהיוצב ומקריב אחד נמלא ששתי יהיוצב
לכדו כשליש היו אחד עשר פרים והקריבום י"א משמרות שאחריו יהיוצב נמלא ששתי י"ב משמרות כדנעין היו עשרה פרים
הקריבום עשרה משמרות שלאחריהם הרי ששתי נמלאו כ"ב משמרות שוות בחמישי תשעה פרים שתי משמרות האחרות הקריבו
שנים מהן חזר יהיוצב ושש משמרות שלאחריהם והקריבו שבעה הרי ששליש שבעה משמרות כשני שמונה פרים והקריבום
השמונה שלאחריהם הרי ט"ו משמרות ששליש כשני שבעה פרים לשבעה משמרות נמלאו כולן משלשות חוץ משמים
האחרות: ג' ל"א מהפסין. דקתני בשמיני חוזרים לפי ככרגלים וקא סלקא דעתיה דכל המשמרות באות ומפסות רבי היא ולא
רנן: כחלילה מפסין עליו. כל המשמרות כאלו הוא תחילת קרבנות ולא אחריו ליקרבו חד מהן שלא שילש: לאו אפוסו כע"י. כין
שמיני איה מהן תוכה כן ודלמא הוה פייס דקאמר מתני' כין שמיני היה דהא לא תנן זיה בתחילה: מאי קמ"ל. וכי מנינא אחא
לגמרינן שכן עולה התשבו כשחוזרין חלילה: ומשני קמ"ל מאי דלשמועין נמי מנא דמתניתין מי שהיה מקריב פרים היום כ"ו:
שכשים פרים. פרי החג שבעים הם חוץ משל שמיני כנגד שבעים אומות לכפר עליהם שירדו גשמים בכל העולם לפי שנידוין
חג על המים: פרי יחידי. של שמיני: שאהנה מתך. אין לי הנייה וקורת רוח בשל אלו אלא בשלך: מתני' כ"ג
פרקים. בשלשה רגלים: באימורי רגלים. בעורות של עולות ונחמה ושוק של שלמי חגיגה הבאות מחמת הרגל ובגמרא מפרש
מאי לשון אימורים דקתני: ובחילוק לחם הפנים. אם אירעה שנת כרגל שבעה משלוקין אומי ומסדרין לחם אחד תחתיו ידכתיב
(ויקרא כד) כיום השבת יערכנו: ובעלרם. כשארע שנת יוש בו חילוק חמץ דשמי הלחם וחילוק לחם הפנים שהוא מזה כדאמרין
בכל המנחות באות מזה (ומנחות דף נ"ב): אומר לו. לכל אחד כשנתנין לו חלקו הילך מזה וכשנתנין לו בשמי הלחם אומרים לו הילך
חמץ לפי שאין חולקים קרבן כנגד קרבן אלא מכל אחד חלקו כדקיימא לן בקידושין (דף כ"ג.) ובמנחות (דף ע"ג.) מלכל בני אהרן מהיה
ולפיכך מודיעים אותו: שמר שומנו קבוע. שהיה משמש שנת זו שהרגל חל בחוכה: מקריב סמדין. שהרי אינם כשיל
הרגל: ונדרים ונדבות. שדרו ונדרו כל השנה ומקריבין אותם עכשיו אין שאר המשמרות זוכין בהם שאין אלו חובות שמתחת
הרגל: והוא מקריב אס הכל. בגמרא (א.ו.) מפרש לאחיו מאי: ג' אימורין דכבוס יניחו. ומאי שוות איכא: כמה שאמור כרגלים.
בחילוק קרבנות האומרים כרגל הראשון להתחלק כגון חוה ושוק של שלמי חגיגה של כל יחיד ויחיד ועורות של עולות רחיה ומוספי
לכדו ושערי חטאות: וכל בכל און נפשו ופרס ככל אחיו. שאין המשמר מעבד עליו וזיון דוכה בעבודתו וזכה בחילולו דכתיב (ויקרא ו)
לכהן המקריב אותה לו תהיה וכ"כ מקומות נקראו כהנים לויס: פ"ל מאחד שעריך. רישיה דקרא וכי יבא הלוי מאחד שעריך ודרש
ליה הכי כמו בלחם שעריך שכל ישראל נמסין בשער אחד כלומר בעיר אחת: מנין שכל המשמרות שוות. כרגל בחילוק לחם הפנים:
תלמוד

ובחילוק לחם הפנים. דוקא בחילוק שוין אכל סילוקו
וסידורו והקטרת הבזיון למשמר הקבוע דהכי מניא
במספיקא לחם הפנים עבודתו כמשמר הקבוע ואכילתו בכל המשמרות
ליה חלק כחלק יאכלו משמע

מתני' איום טוב הראשון של חג היו שם
י"ג פרים אילים שנים ושעיר אחד נשפירו
שם י"ד ככשים לשמונה משמרות ביום
ראשון ששה מקריבין שנים שנים והשאר
אחד אחד בשני חמשה מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בשלישי ר' מקריבין
שנים שנים והשאר אחד אחד ברביעי
שלושה מקריבין שנים שנים והשאר אחד
אחד בחמישי שנים שנים מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בששי אחד מקריב שנים שנים
והשאר אחד אחד בשבעי אחד שוין בשמיני
חזרו לפי ככרגלים אמרו מי שהקריב
פרים היום לא יקריב למחר אלא חוזרין
חלילה: ג' ינימא מתני' רבי היא ולא רבנן
דחניא פר הבא בשמיני בתחילה מפסין עליו דברי רבי וחכמים אומרים
אחת משתי משמרות דלא שלשו בפרים עושה אותו אפילו תימא רבנן
אמו שתי משמרות לא אפוסו בעי כמאן אולא הא דתניא איכל המשמרות
שוות ומשלשות חוץ משני משמרות ששוות ואין משלשות ינימא רבי ולא
רבנן אפי' תימא רבנן מאי לא שלשו בפרי החג ומאי קמ"ל הא קמ"ל
מי שהקריב פרים היום לא יקריב למחר אלא חוזרין חלילה א"ר (ואלעזר)
הני שבעים פרים כנגד מי כנגד שבעים אומות פר יחידי למה כנגד אומה
יחידה מושל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה ליום
אחרון אמר לאהבו עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך א"ר יוחנן
אוי להם לעובדי כוכבים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו כוונן שבהמ"ק
קיים מוכח מכפר עליהן ועכשיו מי מכפר עליהן: מתני' י' בשלשה
פרקים בשנה היו כל המשמרות שוות באימורי הרגלים ובחילוק לחם
הפנים בעצרת אומר לו הילך מצה הילך חמץ הישומר שומנו קבוע
הוא מקריב תמידין נדרים ונדבות ושאר קרבנות צבור ומקריב את
הכל: ג' אימורי הרגלים של גבוה יניחו אמר רב חסדא מה שאמור ברגלים
ת"ל מנין שכל המשמרות שוות באימורי הרגלים ת"ל יבא בכל אות
נפשו ושרת יוכל אף בשאר ימות השנה כן תלמוד לומר מאחד שעריך
לא אמרתי אלא י' בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד: ובחילוק לחם
הפנים כ"ו: תנו רבנן ימנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים

עד

כה א מ"י מ"י מהל'
תמדין הלכה י'
בו ב מ"י שם ה' י'
בו ב מ"י פ"ד מלכות
כלי המקדש הלכה ד'
פסח טעם קטן:
בחד מ"י שם הלכה ה'
כח מ"י מל' תמדין
הלכה י':
כה ב מ"י פ"ד מהל'
כלי המקדש הלכה ה':

רבנו חננאל

מתני' יוס [טוב] הראשון
של חג (שהוא) [וחיו] שם
י"ג פרים כ"ו. פ"י בכל
הרגלים (בכל המשמרות)
של הכהנים באות לחוג,
והיה האות להיות כולן
מקריבין קרבנות של רגל,
וכשם שכולן מקריבין
כן היו כולן חולקין.
ביום טוב הראשון של
חג היו שם י' בהמות,
י"ג פרים ושני אילים
ושעיר אחד הרי י"ד. וידר
בכשים. הפרים והאילים
והשעיר חולקין י"ו משמר
[כל משמר] בהמה אחת,
נשארו י"ד בכשים י"ח
משמרות, ביום הראשון
שש משמרות מקריבין שני
ככשים. הרי י"ג
מקריבין אחד אחד. י"ח
כיום חסרי הפרים, [נמצאו]
י"ב פרים, ואילים שנים,
ושעיר ט"ו בהמות לט"ו
משמרות, נשפירו י"ד
בכשים לט' משמרות,
חמשה מקריבין שנים
שוות ודי מקריבין אחד
אחד, יוס ג' י"א פרים
ושני אילים ושעיר. [היו]
י"ד בהמות ל"ד משמרות,
נשפירו שם י"ד בכשים
ל"י משמרות, די משמרות
מקריבין שנים שנים,
ושש משמרות מקריבין
אחד אחד, וכן סדר כל
יום עד השביעי, ובשמיני
כולן שוין, כ"י שבעה פרים
לשבעה משמרות ושני
אילים לשני משמרות,
ושעיר למשמרה [אחת]
הרי י', ונשפירו י"ד
בכשים ל"ד משמרות, כל
אחת ככש אחד, בשמיני
חזרו לפי ככרגלים.
ופלוגי רבי ורבנן לעיון פר
הבא בשמיני, דרבי סבר
מפסין עליו כל המשמרות,
וכל הרגלים, וחכמים
סביר אין מפסין עליו אלא
שתי משמרות שלא שילשו
בפרי החג, והן מפסין
עליו כלכר, לפי ששר
החג כולן הן ע'. והן
מי שהיה מקריב בפנים
היום לא היה מקריב למחר
אלא חוזרין חלילה, הלכך
בשחלק את ע' פרים
לכ"ד משמרות, נמצאו
כ"ד כ"ב, ג' פרים לכל
משמר ומשמר, ושאר ב'
משמרות ביום ב' ב',
ואלו הן שתי [משמרות]
שלא שילשו בפנים.
ומתני' לא מבריא [וכרין],
דאיתא נמי רבנן, והא
דחניא כל המשמרות כולן
שוות ומשלשות בפנים,
חוץ משתי משמרות
ששוות ואין משלשות.
איכא לאוקמא בפרי החג
וחושבא בעלמא קמ"ל,
אכל כפר דשמיני משמרה
אחת מתנן תרתי דאמרי
שקלא ביה ולא פליגא
אדרבנן, ואיכא לאוקמא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones